

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **I. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2005, č. j. OAM-3374/VL-10-ZA07-2003, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2006, č. j. 1 Az 3/2006 - 53

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7. 12. 2005 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobce vztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou; tu Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 10. 10. 2006.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost; v ní mj. požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Navrhl též, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Městský soud zamítl žádost o ustanovení zástupce usnesením ze dne 18. 5. 2007. Žalobce napadl usnesení kasační stížností; tu však Nejvyšší správní soud odmítl usnesením ze dne 29. 11. 2007 jako opožděnou. Nato Městský soud v Praze vyzval žalobce, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve věci samé. Tato výzva byla žalobci doručena dne 22. 1. 2008; žalobce na ni však nijak nereagoval, a městský soud proto předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti jednat a odmítl ji jako nepřijatelnou; návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nezabýval, protože kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany (dříve azylu) má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005).

Podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“) musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce, který je v této věci stěžovatelem, přes výzvu soudu nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; sám ovšem nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Žalobce sice žádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, soud však jeho žádost zamítl a právem tedy žalobce vyzval k předložení plné moci udělené advokátu. Žalobce si podle všeho byl vědom významu zastoupení v kasačním řízení, protože o ustanovení zástupce žádal již ve své kasační stížnosti, a kasační stížností napadl i usnesení městského soudu, jímž mu zástupce ustanoven nebyl; sám si však zástupce nezvolil, a znemožnil tak zdejšímu soudu pokračovat v řízení o kasační stížnosti.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že žalobce v průběhu řízení o kasační stížnosti předložil městskému soudu několik plných mocí; ty byly však uděleny toliko obecným zmocněncům, a to nikoli za účelem zastupování v řízení, nýbrž pouze proto, aby tito zmocněnci mohli převzít potvrzení o stavu řízení vystavené městským soudem. Je vhodné upozornit i na to, že advokát, kterého soud I. stupně ustanovil účastníkem řízení zástupcem v řízení o žalobě, je oprávněn zastupovat účastníka také v řízení o kasační stížnosti a v zastoupení účastníka také kasační stížnost podat (č. 1460/2008 Sb. NSS); žalobce se však svým jednáním této možnosti fakticky vzdal. K jeho žádosti mu byl zástupcem pro řízení o žalobě ustanoven advokát JUDr. Jan Konečný; ještě před konáním jednání ve věci však žalobce udělil plnou moc obecnému zmocněnci R. K., čímž dal najevo vůli nebýt nadále zastupován ustanoveným advokátem.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nedostatek podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu